

СПИСАНИЕ ЗА НАРОДНИТЕ ДѢЦА.

Пропѣсъ.

Дѣдо Мразъ саминъ въ гората
 Разядосанъ бѣ се спрѣлъ,
 Че кожуха му изъ пжтя
 Бѣ се изпокъсалъ цѣлъ.

А кокичетата бѣли,
 Обградили го отвредъ,
 Смѣятъ му се и се трупатъ
 По пжтекитѣ безъ редъ.

Минзухарѣтъ занаднича
 Край зжбатитѣ скали;
 Теменужка миризлива
 Дѣдо Мраза погали.

Малки птички съ пѣсни чудни
 Радостни отъ клонъ на клонъ
 Заскачаха и потокътъ
 Заприглася съ тихъ ромонъ.

Дѣдо Мразъ чудѣ се дълго,
 Па избѣга на далечъ
 И не ще до друга зима
 Той да се завърне вечъ.

Вл. К.

Малката музикантка.

Малката Мица много обича музиката. Сега тя е на три и половина години, но свири на пияно и цигулка като старъ човѣкъ. Прѣди нѣколко врѣме Мица била поканена да свири на сцената на единъ европейски театръ. Тя приела. Но слѣдъ като посвирила малко, зарѣзала пияното и отишла съ дружкитѣ си да играе на кукли.

Гр. Битоля.

Единъ отъ старигѣ македонски градове е и Битоля. Тоя хубавъ градъ е разположенъ при политѣ на планината *Перистеръ*. Битоля и околността му сж населени само съ българи. Тоя градъ е силна българска крѣпостъ. За това враговетѣ на народа ни сж турнали око на него. Цѣлото битолско население възлиза на около 50 — 60 хиляди жители. Отъ тѣхъ по-вече сж турци,

сетнѣ идватъ българитѣ. Има власи и нѣколко стотини гъркомани (подкупени съ пари българи).

Днешна Битоля нѣма забѣлжителности. Отъ сградитѣ, които я красятъ, може да се посочи на българската митрополия, съградена прѣзъ 1906 год. отъ покойния владика Григорий.

Въ Битоля турцитѣ иматъ едно идадие (пълна мъжка гимназия), въ което учатъ около 80 българчета. Иматъ и военно училище (харбие) и едно духовно училище. Българитѣ тукъ иматъ двѣ църкви, една пълна мъжка гимназия, фотографията на която даваме тукъ,

петокласна дѣвическа гимназия и деветъ основни училища. Българитѣ поддържатъ и едно сиропиталище, въ което намиратъ храна и облѣкло много нещастни дѣци.

Битоля е търговски градъ, обаче материалното положение на българитѣ въ него за сега е много лошо. Понеже по-рано гъркоманитѣ и сърбитѣ се занимаваха съ шпионство, битолскитѣ българи бѣха много прѣслѣдвани отъ властта. А гъркоманитѣ ги убиваха изъ ули-

цитѣ. За да се види до колко въ Битоля има гърци, ще посочимъ за примѣръ слѣдното: на гр. Битоля (Битоля произлиза отъ българското име *обителъ*, сирѣчь *мѣнастиръ*) турцитѣ казватъ „Монастиръ“, а самитѣ гъркомани го наричатъ *Витоля*.

Дѣдо ми.

Днеска врѣмето се стопли,
Та извѣдохъ мили дѣда
Прѣсенъ въздухъ да подиша,
Ясно слънце да погледа.

Тази пролѣтъ той навършва
Цѣли сто години вече,
Ала още е подвиженъ,
Още види надалече.

Колко е злини прѣкаралъ,
Пакъ е бодъръ и любезенъ!
Свойто здраве е опазилъ,
Та е още намъ полезенъ.

Ц. Калчевъ.